

نگاه

انیمیشن «سنگول و منگول» به کارگردانی کیانوش و فرزاد دلوند در زانر فانتزی و ماجراجویی این روزها در سینماهای ایران و جهان روی پرده است و توان ملی ایران در این عرصه را به خوبی نشان می‌دهد. در این دست دستان‌ها، درخشان در این عرصه دارد. همچنین فروش مطلوب آن در سینماهای کشور، اتفاقی ویژه است که فیلم را در میان کمدی‌ها تبدیل به اثری سربلند کرده است.

انیمیشنی بادستپخت ایرانی برای مخاطب جهانی

ایلیابیرولی

انیمیشن سینمایی «سنگول و منگول» با نام بین‌المللی «The Gools» به کارگردانی کیانوش و فرزاد دلوند در زانر فانتزی و ماجراجویی این روزها در سینماهای ایران و جهان روی پرده است و توان ملی ایران در این عرصه را به خوبی نشان می‌دهد. در این دست دستان‌ها، درخشان در این عرصه دارد. همچنین فروش مطلوب آن در سینماهای کشور، اتفاقی ویژه است که فیلم را در میان کمدی‌ها تبدیل به اثری سربلند کرده است.

آنچه به‌عنوان فولکلور در ادبیات شهرت یافته، در ساده‌ترین مفهوم، «فرهنگ و باورهای مردم» است که خود را در تاریخ شفاهی، قصه‌ها، افسانه‌ها و ضرب‌المثل‌های یک ملت نشان می‌دهد. در این دست داستان‌ها، بسته به جغرافیا و زیست‌بوم، قهرمانان و ضدقهرمانانی هستند که کارها و رفتارهایشان اثراتی پندآموز در دل خود دارد. قصه‌هایی که چون در تاروپود فرهنگی ساخته و روایت می‌شوند، برای آن مردم قابل درک و دریافت و شیرین هستند.

یکی از برجسته‌ترین قصه‌های فولکلور و شفاهی حکایت سنگول و منگول است؛ قصه‌ای که همواره از نسلی به نسل دیگر منتقل شده و همچنان شیرین است و جذاب. برای سالیان طولانی آرزوی بسیاری این بود که این قصه‌های شیرین با قدرت تکنولوژی به شکلی جذاب به کودکان‌مان نشان داده شود تا آنان را سرگرم کرده و پیامش را منتقل کند. شاید برای کمتر کسی قابل تصور بود که در کوتاه‌زمانی ممکن، انیمیشن‌های تولید ایران به جایگاهی برسند که نه‌تنها در داخل کشور بلکه در جهان پخش شده و محبوبیت پیدا کنند.

سنگول و منگول نامی آشنا برای کودکان و بزرگسالان ایرانی است؛ قصه‌ای محبوب که از دل یکی از قدیمی‌ترین داستان‌ها برخاسته است. انیمیشن آن به‌گونه‌ای تولید شده که هم‌زمان با ایران در بسیاری از نقاط دنیا نیز مخاطبانی را پای قصه خود نشانده است. این قصه از یک فضای آشنا برای مخاطب خردسال شروع می‌شود؛ فنون رزمی، مبارزه و معابدی که پیش‌تر نمونه‌اش را در پاندای کونگ‌فوکار دیده‌ایم. این شکل از روایت اگرچه کاملا بومی نیست اما نقطه ثقل درستی است؛ چراکه با تکیه بر فضایی که در عمل موفقیت و محبوبیت جهانی را به دست آورده، مخاطب را جذب می‌کند. پس از آن قصه به سمت بومی‌بودن می‌رود و با استفاده از عناصری همچون گویش‌های محلی و قومی ایرانی، آلمان‌هایی مانند فشرش ایرانی (که در تالار محل زندگی شخصیت خون‌پوزه وجود دارد) و سبک لباس مادر سنگول و منگول و… ایرانی‌بودن خودش را نشان می‌دهد.

یکی از مهم‌ترین نقاط قوت انیمیشن «سنگول و منگول»، طراحی و اجرای صحنه‌های نبرد و مبارزه شخصیت‌هاست. اتفاق مطلوبی برای صنعت انیمیشن در ایران است که یک انیمیشن که صددرصد تولید داخل است (به دلیل تازه‌بودن این سبک از تولید داخلی)، علاوه بر مخاطب کودک حتی بزرگسالان را نیز پای این سکانس‌ها میخکوب می‌کند (صحنه نزاع سمور با گرگ و بلنگ در آشین‌خانه یا نبرد پایانی مادر بزغاله‌ها با گرگ بسیار جذاب است). در انتهای فیلم و در تیتراژ پایانی مشخص می‌شود که مرحوم ارشا اقدسی، بدلکار فقید ایرانی، مسئول این بخش بوده و به راستی که چه اندازه حرفه‌ای این مهم را به انجام رسانده است.

از دیگر امتیازات این انیمیشن، صداهایی است که روی کاراکترهای کارتون‌ی قرار گرفته و هرکدام برای ما آشنا هستند؛ آنان قدرت و خلاقیت هنری‌شان را که قطعاً مسأله‌ها تجربه در حوزه صدا و بازی است، به همراه خود آورده‌اند تا به باورپذیری شخصیت‌ها کمک کرده و این اثر را دیدنی‌تر کنند. هوتن شکیبا، هومن حاجی‌عبداللهی، بهنوش بختیاری، سمانه پاکدل، هادی کاظمی، محمدرضا علمبردانی، حامد آهنگی و شام مجرایی ازجمله بازیگران و صداییشان «سنگول و منگول» هستند. نکته درخور توجه دیگر در این اثر، استفاده از ادبیات کمتر گفته‌شده و کلماتی خاص است که اسباب اثرگذاری را به خدمت گرفته تا حرف نهایی خود را منتقل کند.

سنگول و منگول به دلیل اقتباسی بودن (برگرفته از افسانه آلمانی گرگ و هفت بزغاله برادران کریم) و نیز به دلیل جهانی‌بودن این قصه و تفاوت‌هایش لزوماً شبیه به تصورات ما نیست (کودگانی که نباید در را روی گرگ باز کنند) و در کوتاه‌ترین توضیح، روایت سفر ماجراجویانه قهرمانان کودک این اثر است؛ قهرمانان کوچکی که در خلال این مسیر یاد می‌گیرند مسئولیت کارهای خویش را بپذیرند، جسارت رویارویی با ترس‌هایشان را داشته باشند و نیز از امید و اعتماد به خویش دست نکشند.

در بسیاری از داستان‌های کودکانه، شخصیت‌ها به شکلی کلیشه‌ای و ساده طراحی می‌شوند، اما در «سنگول و منگول» شخصیت‌پردازی به شکل متفاوتی پردازش شده است. هر یک از شخصیت‌ها ویژگی‌های منحصربه‌فردی دارند که به آنها هویتی مستقل می‌بخشد. این امر هم به جذابیت داستانی می‌کند و هم مخاطب کودک را با شخصیت‌هایی مواجه می‌کند که می‌تواند با آنها ارتباط برقرار کند. همچنین، شخصیت مادر در این انیمیشن برجسته و تأثیرگذار است. مادر، نه به‌عنوان شخصیتهی حاشیه‌ای، بلکه به‌عنوان نیرویی مرکزی در داستان حضور دارد که نشان از اهمیت نقش والدین در تربیت و هدایت کودکان دارد.

اگرچه انیمیشن سینمایی «سنگول و منگول» در نگاه اول یک داستان کودکانه است، اما این اثر، به‌طور غیرمستقیم اهمیت حفظ هویت فرهنگی و پاسداری از سنت‌ها و وفای به عهد را یادآوری می‌کند. در عین حال، تأکید بر مفاهیمی مانند آگاهی اجتماعی، اعتماد و همبستگی باعث می‌شود این انیمیشن برای هر رده سنی‌ای جذاب باشد.

موفقیت این اثر از یک سو از نظر هنری و از سوی دیگر از نظر صنعتی نیز پیام مثبتی برای آینده انیمیشن ایران دارد. صنعت انیمیشن ایران به جایی رسیده است که قطعاً می‌شود گفت با سرمایه‌گذاری در این حوزه و تلفیق استعداد‌های داخلی با فناوری‌های روز، می‌توان آثار ماندگاری خلق کرد. این انیمیشن می‌تواند الگویی برای پروژه‌های آینده باشد که چگونه باید میان داستان، فناوری و فرهنگ ارتباطی مؤثر برقرار کرد.

انیمیشن سینمایی «سنگول و منگول» از لحاظ بصری و داستانی جذاب است و با نگاهی نو به مفاهیم سنتی، راهی برای آینده انیمیشن ایران باز کرده است. این فیلم، مخاطب را به دنیای آینه‌ی خیل می‌برد، اما هم‌زمان او را با ارزش‌هایی آشنا می‌کند که در دنیای واقعی به آن نیاز دارد. تلاشی که در این پروژه صورت گرفته، نشان‌دهنده عمق توانایی‌های هنرمندان ایرانی است و امیدها برای رشد بیشتر صنعت انیمیشن در کشور را تقویت می‌کند. به بیان دیگر، این اتفاق از نظر فنی یک جهش درخور توجه در صنعت انیمیشن ایران محسوب می‌شود. استفاده از فناوری‌های جدید مانند شبیه‌سازی حرکات طبیعی در کنار دقت در جزئیات طراحی، تجربه بصری موفقی ایجاد کرده است. این اثر نشان می‌دهد صنعت انیمیشن ایران، با تمام محدودیت‌های موجود، توانایی رقابت با نمونه‌های بین‌المللی را دارد.

تاریخ داستان کوتاه فارسی در ایران و افغانستان همواره مورد بحث و اختلاف نظر بوده است. بسیاری از ادب‌دوستان، دو نام صادق هدایت و محمداعظم رهنورد زریاب را به‌عنوان دو شخصیت مهم در این حوزه می‌شناسند. زریاب با شناختی عمیق از ادبیات داستانی جهانی، قصه‌های زندگی مردم افغانستان را به شیوه‌ای جذاب و هنرمندانه روایت کرده است. زبان شیوا و بیجان فصیح او، به همراه ساختار منظم و عواطف عمیق در نوشته‌هایش، او را به یکی از بهترین داستان‌نویسان این کشور تبدیل کرده است. زندگی ادبی زریاب در دهه ۴۰ خورشیدی که به‌عنوان دوره‌ای دموکراتیک و باز برای نویسندگان شناخته می‌شود، آغاز شد. او در این دوران با خلق آثار متنوع، گذشته را برای خوانندگان زنده کرد. داستان‌های او نه‌تنها روایتگر رویدادها هستند، بلکه با زبان شیرین و صمیمی خود، مخاطب را به دنیای داستان‌ها می‌کشند. زریاب در زندگی ادبی خود نزدیک به صد داستان کوتاه نوشته و آثارش شامل مجموعه‌هایی همچون «آواری از میان قرن‌ها»، «مرد کوهستان»، «دوستی از شهری دور» «کلبه‌ای میان دره» است. داستان «کلبه‌ای میان دره» به‌عنوان یکی از نمونه‌های کامل داستان‌نویسی او شناخته می‌شود که تمام عناصر لازم برای یک داستان موفق را دارد. محمداعظم رهنورد زریاب یکی از چهره‌های برجسته ادبیات معاصر افغانستان است که تأثیری عمیق بر داستان‌نویسی و ادبیات فارسی در این کشور گذاشته است. او با تسلط بر زبان و ادبیات کلاسیک فارسی و درک عمیق از جامعه خود، به نویسند‌های پرکار و صاحب سبک تبدیل شد. رهنورد زریاب به‌ویژه در داستان‌نویسی شناخته‌شده و آثارش به خوبی بازتاب‌دهنده زندگی و فرهنگ مردم افغانستان است. زریاب در سال ۱۳۴۸ خورشیدی به ریاست شورای مرکزی انجمن نویسندگان افغانستان انتخاب شد و تا سال ۱۳۷۰ در این سمت باقی ماند. پس از آن، او به فرانسه مهاجرت کرد و ادامه زندگی خود را در آنجا گذراند. آثار او همچنان به‌عنوان منابع مهمی در ادبیات فارسی و داستان‌نویسی افغانستان مورد توجه قرار دارند. رهنورد زریاب با خلق شخصیت‌های متنوع و عمیق در داستان‌هایش، به تصویر کشیدن واقعیت‌های اجتماعی و فرهنگی افغانستان را به طرز هنرمندانه‌ای انجام می‌دهد. او با انتخاب شخصیت‌هایی از طبقات مختلف اجتماعی، از مبدران و دانشمندان گرفته تا دهقانان و قماربازان، به خواننده این امکان را می‌دهد که با زندگی‌ها و چالش‌های گوناگون مردم آشنا شود. این تنوع در شخصیت‌ها، به‌ویژه در داستان‌های زریاب، نه‌تنها جذابیت داستان‌ها را افزایش می‌دهد، بلکه عمق و غنای ادبیات او را نیز نمایان می‌کند. زریاب همچنین به شخصیت‌های شورور و منفی نیز توجه ویژه‌ای دارد. این شخصیت‌ها، مانند قماربازان و افرادی که درگیر مشکلات اجتماعی هستند، نمایانگر تراژدی‌های روزگار خود هستند. این رویکرد به شخصیت‌پردازی، نشان‌دهنده واقعیت‌های تلخی است که در جامعه وجود دارد و زریاب با مهارت تمام آنها را در قالب داستان‌هایش به تصویر می‌کشد.

زبان و سبک نوشتاری زریاب نیز از ویژگی‌های بارز آثار اوست. او با استفاده از زبانی شیوا و توصیف‌های دقیق، احساسات و حالات درونی شخصیت‌ها را به خوبی منتقل می‌کند. این توانایی در روایتگری و پردازش سوزنده، داستان‌های او را از دیگر آثار متمایز می‌کند. نکته دیگری که در آثار زریاب شایان توجه است، نگاه آزرورد (سوگیری تاتاری) او به جهان است. شخصیت‌های او اغلب از زندگی بیزار هستند و در جست‌وجوی معنا و هدفی برای وجود خود. این ابعاد فلسفی در آثار او، هم‌زمان با روایت‌های داستانی، عمق بیشتری به داستان‌ها می‌بخشد. زریاب به‌عنوان یکی از نویسندگان برجسته ادبیات معاصر افغانستان، تأثیر عمیقی بر نسل‌های بعدی نویسندگان گذاشته و آثارش هم‌چنان مورد توجه قرار دارد. او با روایت‌های عمیق و شخصیت‌پردازی‌های قوی، توانسته است تصویری واقعی و انسانی از جامعه افغانستان ارائه دهد. با درگذشت او در سال ۱۳۹۹، ادبیات فارسی یکی از چهره‌های برجسته خود را از دست داد، اما آثارش همچنان زنده و تأثیرگذار باقی مانده‌اند.

دورهمی ماندگار برای زریاب

پنجشنبه هفته گذشته، نشر زریبا به مناسب چهارمین سالمرگ محمداعظم رهنورد، ورومایی از گزیده داستان‌هایش با نام «و یاسمن‌ها سوختند…» مراسمی را با حضور اندیشمندان و نویسندگان در محل خانه اندیشه‌ورزان برگزار کرد.

مولایی: جوانان جرئت کنند و درباره زریاب قلم برند

محمدسرور مولایی، عضو افغانستانی فرهنگستان زبان و ادبیات فارسی، درباره انتشار مجموعه داستان‌های کوتاه «و یاسمن‌ها سوختند…» اثر زنده‌یاد محمداعظم رهنورد زریاب، به بررسی اهمیت و تأثیر آثار این نویسنده بزرگ افغانستانی در ادبیات فارسی پرداخت. مولایی با اشاره به زحمات و تلاش‌های رهنورد زریاب در زمینه ادبیات و فرهنگ، بر لزوم انتشار و معرفی آثار او تأکید و از دکتر زمان حکمت به خاطر تلاش‌هایش در جمع‌آوری مقالات نقد و بررسی آثار زریاب تشکر کرد. وی همچنین به اهمیت طبقه‌بندی و سازمان‌دهی این آثار اشاره و بیان کرد بررسی‌های زیادی درباره داستان‌های زریاب انجام شده است. مولایی با ابراز امیدواری نسبت به چاپ این آثار توسط فرهنگستان زبان و ادب فارسی، بر ضرورت توجه به آثار نویسندگان بزرگ و

مراسم چهارمین سال درگذشت رهنورد زریاب و رونمایی از گزیده داستان‌هایش برگزار شد

منتقدی آشنا برای همه لهجه‌ها

خدمتگزاران زبان فارسی تأکید کرد. مولایی به نامه‌هایی که زریاب به مجله «امین» نوشته، اشاره کرد و از محتوای جالب این نامه‌ها صحبت کرد. او بیان کرد که این نامه‌ها نشان‌دهنده علاقه و محبت عمیق زریاب به نشر فرهنگ و ادبیات است و امیدوار است این نامه‌ها به‌طور کامل منتشر شوند تا مخاطبان بیشتری با دیدگاه‌های او آشنا شوند. مولایی با بیان اینکه آثار زریاب باید مورد توجه قرار گیرد، از جوانان خواست جرئت کنند و در این زمینه قلم بزنند. مولایی به بررسی عمیق و دقیق آثار زنده‌یاد رهنورد زریاب و اهمیت آن در ادبیات معاصر افغانستان و مهاجران پرداخت. او با تأکید بر ارزش نامه‌های زریاب، به نقش این نامه‌ها در مستندسازی وضعیت فرهنگی و اجتماعی مهاجران افغان در غرب اشاره کرد. داستان‌های او نه‌تنها روایتگر رویدادها و جنبه‌های شخصی زندگی زریاب را بازگو می‌کنند، بلکه نمایانگر احساسات، نگرانی‌ها و امیدهای جامعه مهاجر نیز هستند.

او به چالش‌های پیش‌روی مهاجران، به‌ویژه در دوره‌های مختلف تاریخی، اشاره و تأکید کرد: تجربیات گذشته باید به‌عنوان درس‌هایی برای نسل‌های آینده مورد استفاده قرار گیرد. مولایی همچنین به ضرورت توجه به دستاوردهای فرهنگی و ادبی مهاجران در ایران و سایر نقاط جهان پرداخت و بر اهمیت حفظ زبان و ادبیات در شرایط دشوار تأکید کرد. استاد مولایی با اشاره به تلاش‌های زریاب در زمینه فرهنگ و ادب، بر لزوم حمایت از نویسندگان و هنرمندان تأکید کرد و از جوانان خواست با جرئت و امید به نوشتن و خلق آثار جدید بپردازند. او معتقد است این تلاش‌ها می‌تواند به غنای فرهنگی جامعه کمک کند و نشان‌دهنده پایداری و استمرار فرهنگ در دل مهاجرت باشد.

مولایی با اشاره به تجربیات شخصی خود و دیگران، بر این نکته تأکید کرد که مهاجرت نباید باعث ناامیدی شود، بلکه باید فرصتی برای رشد و شکوفایی فرهنگی باشد. او از مخاطبان خواست با دیدی باز، به تلاش‌های فرهنگی بپردازند و از تجارب گذشته بهره‌برداری کنند. وی درباره آثار استاد زریاب به مجموعه مقالات «دورهمی» اشاره کرد و آن را یک اثر برجسته دانست. مولایی گفت: به‌عنوان یک اثر تاریخی، سیاسی، فرهنگی و اجتماعی، به بررسی عمیق و تحلیلی از تاریخ معاصر افغانستان می‌پردازد. این اثر به‌ویژه بر دوره حکومت سوسیالیستی و کمونیستی در افغانستان تمرکز دارد و رویدادهای مهم و تأثیرگذار این دوره را از منظری جدید روایت می‌کند. استاد مولایی در این مجموعه مقالات که بین سال‌های ۱۳۷۳ تا ۱۳۷۵ نوشته شده است، تلاش کرده «۳۰ تا ۴۰ سال تاریخ افغانستان را با نگاهی متفاوت و انتقادی بررسی کند. او به تجزیه‌وتحلیل حوادث تاریخی، اجتماعی و فرهنگی می‌پردازد و سعی دارد پیوندهای ارگانیک میان بخش‌های مختلف این تاریخ را نشان دهد.

به گفته او، این کتاب نه‌تنها به‌عنوان یک منبع تاریخی ارزشمند محسوب می‌شود، بلکه می‌تواند به‌عنوان یک ابزار آموزشی برای نسل‌های آینده نیز مورد استفاده قرار گیرد. مولایی گفت: استاد زریاب بلکه بتواند به بازسازی هویت فرهنگی و اجتماعی مردم افغانستان کمک کند.

آیین: زریاب برای همه لهجه‌ها می‌نویسد

علیرضا آیین، مترجم و نویسنده نیز در این مراسم نکاتی درباره آثار استاد رهنورد زریاب و به‌ویژه مجموعه داستان «و یاسمن‌ها سوختند» مطرح کرد. آیین این مجموعه داستان را نشان‌دهنده عمق ادبی و زبانی این نویسنده بزرگ دانست و گفت: زریاب با استفاده از زبانی پاکیزه و معیاری، توانسته است هم‌زمان با حفظ غنای واژگانی و جاذبه‌های محلی، آثارش را به گونه‌ای بنویسد که برای خوانندگان از اقوام و لهجه‌های مختلف قابل فهم باشد. این ویژگی زبان او، نه‌تنها به غنای ادبیات فارسی کمک می‌کند، بلکه ارتباط عمیق‌تری بین خوانندگان و متن ایجاد می‌کند. نکته دیگری که این نویسنده و مترجم به آن اشاره کرد، نگاه جزئی‌نگر زریاب بود که در آثارش به‌وضوح نمایان است. طبق گفته آیین، او با دقت به جزئیات، از ظرفیت‌های زبانی حداکثر استفاده را می‌کند و این امر باعث می‌شود خواننده نه‌تنها داستان را بخواند، بلکه در آن غوطه‌ور شود و احساس کند که درحال تجربه‌کردن آنچه نویسنده توصیف کرده است، هست. همچنین، شفقت و همدلی نسبت به شخصیت‌های رنج‌کشیده و فرودست جامعه در آثار زریاب یکی از ویژگی‌های بارز اوست. این احساس همدلی در داستان‌ها و شخصیت‌ها به خوبی نمایان است و خواننده را به تفکر درباره شرایط اجتماعی و معاصر است، بلکه عمق تجربیات نگاه انسانی، نه‌تنها در ادبیات فارسی، بلکه در ادبیات جهانی نیز از ویژگی‌های نویسندگان بزرگ محسوب می‌شود.

به گفته آیین، آثار زریاب به‌عنوان یک پل ارتباطی بین گذشته و حال، فرهنگ‌های مختلف و انسان‌های مختلف عمل می‌کند. این ویژگی‌ها باعث می‌شود آثار او، نه‌تنها برای نسل امروز، بلکه برای نسل‌های آینده نیز ارزشمند باقی بمانند. علیرضا آیین به تحلیل درباره آثار استاد رهنورد زریاب و به‌ویژه داستان «مارهای زیر درخت‌های سنجد» پرداخت و گفت: این داستان بسیار عمیق و دقیق است. بی‌تردید، بینامتنی یکی از ویژگی‌های بارز ادبیات مدرن است و زریاب به‌خوبی‌ای از این تکنیک بهره‌برداری کرده است. این نوع ارجاع به متون دیگر، نه‌تنها نشان‌دهنده تسلط نویسنده بر ادبیات کلاسیک و معاصر است، بلکه عمق تجربیات انسانی و فرهنگی او را نیز به نمایش می‌گذارد.

شوق روزانه

خبربرگزیده

سیمرغ مردمی پس از گذشت سه دوره از حذف آن، بار دیگر به جشنواره فیلم فجر بازگشت. فرایند نهایی دریافت رای مخاطبان جشنواره فیلم فجر به‌زودی توسط کارشناسان اعلام خواهد شد.

نگاهی به چهل‌وسومین جشنواره فیلم فجر

سیمرغ مردمی پس از گذشت سه دوره از حذف آن، بار دیگر به جشنواره فیلم فجر بازگشت. فرایند نهایی دریافت رای مخاطبان جشنواره فیلم فجر به‌زودی توسط کارشناسان اعلام خواهد شد.

روابط عمومی چهل‌وسومین جشنواره فیلم فجر اعلام کرد: پس از گذشت سه دوره از حذف سیمرغ مردمی جشنواره فیلم فجر، با تصمیم برای بازگشت سیمرغ بلورین این بخش به جشنواره چهل‌وسوم، جلسه هماهنگی درباره چگونگی برگزاری آرای مردمی با حضور منوچهر شاهشواری (دبیر جشنواره)، علی آشتیانی‌پور (مسئول برگزاری بخش به جشنواره چهل‌وسوم، جلسه هماهنگی درباره چگونگی برگزاری آرای مردمی با حضور منوچهر شاهشواری (دبیر جشنواره)، علی آشتیانی‌پور (مسئول برگزاری بخش به جشنواره چهل‌وسوم، جلسه هماهنگی درباره چگونگی برگزاری آرای مردمی با توجه به اهمیت صیانت از آرای مخاطبان و برگزاری موفق فرایند رای‌گیری، به بحث و تبادل نظر درباره شیوه‌های اجرایی پیشنهادی پرداختند. منوچهر شاهشواری، دبیر جشنواره، نیز با ابراز امیدواری از بازگشت این سیمرغ به جشنواره فیلم فجر، گفت: با توجه به اعتبار و اهمیت سیمرغ مردمی برای فیلم‌سازان و مخاطبان سینما، در تلاش هستیم با بررسی مشکلات و مسائل بحث‌برانگیز ادوار گذشته و همچنین استفاده از فرایندهای جدید و در نتیجه رسیدن به سازوکار ایمن، در جشنواره پیش‌رو امکان انتخاب فیلم مورد علاقه و اخذ رای از سوی مخاطبان فراهم شود تا بار دیگر شاهد اهدای سیمرغ مردمی به فیلم‌سازان باشیم.

مجموعین مقرر شد فرایند نهایی دریافت رای مخاطبان جشنواره فیلم فجر به‌زودی توسط کارشناسان جمع‌بندی و در اولین فرصت به صاحبان آثار و مخاطبان جشنواره اطلاع‌رسانی شود. سیمرغ مردمی که هرساله از اعتبار ویژه‌ای بین صاحبان آثار و مخاطبان برخوردار است، از شانزدهمین دوره جشنواره فیلم فجر به سبب جوایز اضافه شد و تا سی‌ونهمین دوره از جشنواره فیلم فجر، ۲۹ فیلم موفق به کسب این سیمرغ شدند.

مجموعین مقرر شد فرایند نهایی دریافت رای مخاطبان جشنواره فیلم فجر به‌زودی توسط کارشناسان جمع‌بندی و در اولین فرصت به صاحبان آثار و مخاطبان جشنواره اطلاع‌رسانی شود. سیمرغ مردمی که هرساله از اعتبار ویژه‌ای بین صاحبان آثار و مخاطبان برخوردار است، از شانزدهمین دوره جشنواره فیلم فجر به سبب جوایز اضافه شد و تا سی‌ونهمین دوره از جشنواره فیلم فجر، ۲۹ فیلم موفق به کسب این سیمرغ شدند.

معرفی هیئت داوران و انتخاب بخش‌های مختلف جشنواره

اعضای هیئت انتخاب جشنواره فیلم فجر و هیئت داوران بخش مسابقه تبلیغات سینمایی ایران طی روزهای گذشته معرفی شدند. رعنا آزادی‌ور، منیر قیدی، سعید سهیلی، محمدرضا مصباح، آرش خوشخو، محمود کبرلو و حسین کریمی در ترکیب هیئت انتخاب جشنواره فیلم فجر دیده می‌شوند؛ سینماگرانی که حضورشان حرف‌زدحیث‌های هنیشگی مینی‌بر نگاه حذف و سانسور در این مرحله از جشنواره را به حداقل رسانده است.

از سوی دیگر، طی احکامی از سوی منوچهر شاهشواری، دبیر جشنواره، حامد بهداد (بازیگر)، کمال تبریزی (نویسنده و کارگردان)، بهزاد خورشیدی (طراح گرافیک)، شهاب‌الدین عادل (فیلم‌ساز و عکاس) و کامران قدکچیان (فیلم‌ساز و تدوین‌گر) به عنوان داوران بخش مسابقه تبلیغات سینمای ایران معرفی شدند و بهزاد خورشیدی و شهاب‌الدین عادل که هر یک سالیان سال در بخش‌های مختلف عکس، ساخت اتونسن و طراحی پوستر در سینمای ایران فعالیت کرده‌اند.